

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/91/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114215974
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6114215974.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi M. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. X, XXX XX, XXX XX H. H., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom Advokátskej kancelárie Janka Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, v konaní o zaplatenie 182,51 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14C/159/2014-92 zo dňa 06. 11. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 83,72 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, potvrdzuje.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 10,96 Eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd zastavil konanie s poukazom na § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“) pre späťvzatie návrhu navrhovateľom bez uvedenia dôvodu. Súčasne podľa § 11 ods. 3, 4, 6 a položky 18c, b zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov (ďalej v texte aj „z. č. 71/1992 Zb.“) vrátil navrhovateľovi prostredníctvom Slovenskej pošty, a. s., oddelenie inšpekcie, technológie pošty, Námestie republiky 10, Nové Zámky zaplatený súdny poplatok za návrh na začatie konania v časti 9,80 Eur do 30 dní od doručenia právoplatného uznesenia. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p., keď z procesného hľadiska navrhovateľ späťvzatím návrhu zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Odporca si nárok na náhradu trov konania podľa § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnil, preto mu súd nárok na náhradu trov konania nepriznal (podľa obsahu spisu mu v konaní trovy inak ani nevznikli). Vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov podľa vyčíslenia a uplatnenia celkom vo výške 83,72 Eur v súlade s § 1 ods. 3, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov za 2 úkony právnej služby po 18,26 Eur a 1 úkon právnej služby vo výške 9,13 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 22. 09. 2014, vyjadrenie vo veci samej 30. 09. 2014 a za odvolanie, ktoré sa netýka merita veci z 05. 11. 2014) + 3x režijný paušál po 8,04 Eur + 20 % DPH z odmeny a výdavkov, čo spolu predstavuje sumu 83,72 Eur. Všetky tri úkony právnej služby boli vykonané nevyhnutne v príčinnej súvislosti s predmetom konania, resp. procesným postupom súdu v konaní, keď právny zástupca vedľajšieho účastníka musel prevziať a pripraviť jeho zastúpenie preto, aby mohol v konaní zastupovať a oboznámiť sa s uplatňovaným nárokom, ochrana práv odporcu ako spotrebiteľa vo vyjadrení k návrhu vo veci samej bola realizáciou jedného z cieľov činnosti vedľajšieho účastníka, s

akým do konania vstupoval a podaním odvolania obhajoval svoj vstup do konania ako vedľajší účastník. Preto bez ohľadu na to, či má predmetné združenie viacero právnických vzdelaných pracovníkov a teda sa mohlo v konaní brániť samo, priznal súd vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi v celej uplatnenej sume 83,72 Eur.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu podal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie, ktorým žiadal, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a v zmysle ustanovenia § 220 O. s. p. zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,03 Eur s DPH. Namietol, že vedľajší účastník nemá žiadny vzťah k predmetu konania a preto nemožno hovoriť o jeho úspechu v konaní, trovy vedľajšieho účastníka nie sú účelne vynaložené; otázku účelnosti vstupu vedľajšieho účastníka je potrebné odlišovať od účelnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka; ten má svoj predmet činnosti vykonávať sám. Podanie vedľajšieho účastníka označil za šablónovité, ktoré sa svojím obsahom opakuje v nespočetnom množstve prípadov. Odôvodnené právne zastupovanie môže byť namieste len v mimoriadne obtiažnych právnych veciach. Združenie má byť dostatočne personálne a finančne vybavené, aby mohlo svedomite vykonávať svoju činnosť a pomáhať občanovi spotrebiteľovi. Procesný úspech odporcu nezávisel objektívne od intervencie vedľajšieho účastníka, pretože namietané skutočnosti majú súdy povinnosť skúmať ex offa. Rozhodnutie o priznaní náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je preto nedôvodné. Vedľajší účastník nijako svojím konaním neprispel k meritórnemu rozhodnutiu súdu a neovplyvnilo konanie žalobcu, ktorý využil svoje zákonné právo a vzal návrh na začatie konania späť.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa žiadal rozhodnutie okresného súdu potvrdiť a priznať trovy odvolacieho konania vo výške 10,96 Eur za úkon právnej pomoci podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. - vyjadrenie k odvolaniu podané iba ohľadne trov konania (vo výške 50 %), ktorý predstavuje z predmetu konania 182,51 Eur sumu 18,26 Eur, teda v polovici 9,13 Eur + režijný paušál 8,53 Eur + 20 % DPH vo výške 1,83 Eur, spolu 10,96 Eur. Poukázal na legitimitu svojho vstupu do konania v súlade s § 93 ods. 2, 3 O. s. p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa, pričom takto zvolený procesný postup vstupu vedľajšieho účastníka do konania je zákonne rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov urobenej prostredníctvom súdu a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa so vstupom, dokonca ani vedomosť spotrebiteľa o vstupe do konania; vstup združenia do konania zákon v § 93 ods. 2 O. s. p. priamo predpokladá. Pri rozhodovaní o trovách v konaní, ktoré bolo skončené zastavením v dôsledku späťvzatia návrhu je nevyhnutné posudzovať zásadne len procesné kritériá úspechu či neúspechu účastníkov. Nebolo preukázané, že by odporca svojím správaním zapríčinil späťvzatie návrhu. Navrhovateľ vzal bez akéhokoľvek odôvodnenia návrh v celom rozsahu späť, čím procesne zaviniel zastavenie konania. Preto bol procesne úspešný odporca, na strane ktorej vedľajší účastník vystupoval.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p., ak niektorý z účastníkov zaviniel, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok (§ 142 ods. 1 O. s. p.), alebo zodpovednosti za zavinenie (§ 146 ods. 1 a 2 O. s. p.), prípadne za náhodu (§ 147 ods. 1 O. s. p.). Podľa zásady zodpovednosti za výsledok (tzv. zásady úspechu), zakotvenej v § 142 ods. 1 O. s. p., súd účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal; uplatnenie tejto zásady prichádza do úvahy pri rozhodovaní o trovách sporového konania (len v sporovom konaní sa dá hovoriť o úspechu, resp. neúspechu účastníka konania). Základom pre priznanie nároku na náhradu trov konania je teda miera úspechu vo veci, ktorú súd zisťuje u navrhovateľa i u odporcu. Miera úspechu vo veci sa zisťuje porovnaním uplatneného návrhu (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo vo veci samej.

Zásada zodpovednosti za zavinenie je zakotvená v § 146 ods. 2 O. s. p., v zmysle ktorého, ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy; ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca. Súdna prax je jednotná v tom, že v prípade späťvzatie návrhu procesné zavinenie na zastavení konania v zásade stíha navrhovateľa (§ 146 ods. 2 prvá veta O. s. p.); procesné zavinenie na zastavení konania možno pripísať odporcovi len s poukazom na jeho konkrétne správanie po podaní návrhu na začatie konania na súd (§ 146 ods. 2 druhá veta O. s. p.).

V prejednávanej veci je zrejmé, že navrhovateľ späťvzatím návrhu procesne zaviniť zastavenie konania (namiesto je preto aplikácia § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p.), právo na náhradu trov konania vzniklo odporcovi, čím vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil si náhradu trov za poskytnuté právne služby. Zo žiadneho ustanovenia právneho predpisu nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Z chronológie úkonov navrhovateľa je možné dôjsť k záveru, že dôvodom späťvzatie návrhu bolo oznámenie vedľajšieho účastníka do vstupe do konania (14. 08. 2014) a jeho vyjadrenie, v ktorom vzniesol námietku premlčania; následne dňa 27. 09. 2014 navrhovateľ zobral návrh v plnom rozsahu späť bez uvedenia dôvodu. Náklady vedľajšieho účastníka vynaložené na právnu pomoc preto považoval odvolací súd rovnako ako okresný súd za vynaložené účelne.

Vedľajší účastník na strane odporcu si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia, ktorú vyčíslil vo výške 83,72 Eur. Uplatnil len nevyhnutné právne úkony, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva odporcu; okresný súd rozhodnutie o náhrade trov konania pre právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu riadne odôvodnil.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu s odkazom na § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1, 2 O. s. p.. Vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu bol v odvolacom konaní úspešný, vzniklo mu voči plne neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Preto mu odvolací súd priznal trovy odvolacieho konania v ním uplatnenej výške 10,96 Eur neprekračujúc jeho návrh a výpočet.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.